

Ziis Feinman

Dat oskaldas loppedægje.

Guoratallamak
juokke bæivvai monost.

«Dak stuoremus ja mavsolaš
loppadusak læk migjidi ad-
dujuvvum.» (2 Petr. 1, 4).

Darogilli engelas gielast jorggaluvvum.

Samas jorggali

Sigv. Nielsen,
seminarium-oapatægje.

Kristianiast.

Prænteduvvum W. C. Fabritius ja barni lutte.

1891.

Dat oskaldas löpbedægje.

Gaustallmas
Juske þrívini monar

1. Lat stovans ja navesis
lopudast jar siglil ad
dejavum (2 Lev. 1. 4)

Höfugli anslar kjölat jorggallvinnu

Samas jorggali

Stev. Njolsen
Svarturid ogjafstj

Kristinnar

Handavon 20-C Tölvun ja Tölvu

1980

Vuositas beivvui.

Guovdagæino særvvegoddai

räkis muitost

ravvijuvvum

jorggalægjest.

«So

gut
sud
šad
ruol
šad

sarc
tes
ibm
muc
læ
ovd
alga
buo
lapp
Kri
ēai
sin

N
ruks
duju
hurs
vanl

Vuostas bæivvai.

«Son læ oskaldas, gutte addi loppadusa!»
(Ebr. 10, 23).

„Bottet dadde ja mannop mi rievte ouddi gutteg guiminæmek, cælkka Hærra; jos din suddok læk nuftgo purpur, de dak galggeek šaddat vielggaden nuftgo muotta, jos dak læk ruoksadak nuftgo skarlagen, de dak galggeek šaddat nuftgo ullok. (Es. 1, 18).

Mu siello! Ibmel ravkka du ja aiggo sardnot duina. — Dat loappamættoiset buttes aiggo sardnot daina buttesmættomin; ibmelvuotta vuoleda ječas dasa atte sardnot muoldain! Ale bala dam gavnadæmest. Dat læ dat arbmogasamus nuftgo maidai dat ovdulažamus buok sardnodemin. Jehova ješ algata sardnodæme. Son ouddanbukta dam buoremus saga, maid varnotes siello daihe lappum mailbme matta gullat: «Ibmel Kristus siste soavati mailme ješ ječaines, go son i logatallam sigjidi sin bagjelduolbmamid.» (2 Kor. 5, 19).

Maid! Purpurruksis suddok, skarlagenruksis suddok! Ja buok dak andagassi addujuvvum ja vajaldattujuvvum! Dat vanhurskes Ibmel vanhurskesen dakka dam vanhurskesmættoma! Dat buokvægalažamus

læ maida dat buok rakislažamus! O! Mi læ dat du duokken, mi ansasa daggar rakis-
 vuoda, go dat læ? Jurdaš, jos Ibmel euzuši
 du oudast dušše dego duššadægje dolla, ja i
 livče mikkege æraid du oudast go «duomo
 hirbmadlaš vuorddem» (Ebr. 10, 27).
 Mutto dal bovde Ibmel du dasa atte du
 balod hæittet. Son cælkka dudnji, atte dat
 i šat æmbo læk hirbmadlaš, mutto audo-
 gas gačeat dam ælle Ibmel giedaidi. —
 Lækgo don dal maidai vuostaivalddam su
 bæste armo? Ouddalgo don læk ožžom
 rafhe suina, de ik don mate navdašet mai-
 dege duotta iloid. Jos dust vela lifi buok-
 rakkange, mutto dust i livče Ibmel, de don
 lifiik buok vaivašemus. Hærra! Mon boa-
 đam! Dam andagassi addujume, maid don
 ævtodatolaš armost addak munji, aigom mon
 agjankættai vuostaivalddet. Mon aigom dal,
 dal dakkavidi gulddalet dam ilolaš nanos-
 tusa: Barnačam! Læge dorvolaš. Dn
 suddok læk dudnji andagassi addu-
 juvvum. (Matt. 9, 2).

«Muite sanad du balvvalægjasad,
 go don goččuk muo doaivvot!» Salm.
 119, 49).

Nubbe bæivvai.

«Son læ oskaldas, gutte addi loppadusa!»

«Hærra arbmogasvuotta dat læ, go mi æp læk nokkam; dastgo su vaibmoladesvuotta i læk vela hæittam. Dat læ oðas juokke iððedest, du oskaldasvuotta læ stuores.»

(Thr. 3, 22, 3).

Go gæccalusa aigge boatta, de adda Hærra dudnji dam armo, maid don darbašak. Mu siello! Ale vaived ječad givsalaš morrašiguim dam boatte aige diti! Ale bala daina boatte morrašin ja dast, moft don bæsak gavdnat armo jeðditussan dai siste; ittasbæive gæccalusak saddek maidai buktet dudnji dam armo, maid Hærra læ loppe-dam. Go Ibmel halid bisotet su olbmuides vuollegasvuoda ja oskaldasvuoda siste ječas ala, de son adda sigjidi armo, daðemielde go si dam darbašek, nuft atte sin ječaidæsek guorosvuotta ja Kristusa dievasvuotta, sin ječaidæsek hægjovuotta ja Kristusa fabmo matta alo sist læt, sin ealmidæsek oudast. Mutto go gæccalusa aigge boatta, de don oazok roakkadet dorvastet dam ala, atte Hærra bukvægalaš gietta aiggo guoddet du. Dust daidda dal læt «sæcagas oaz-3ai» (2 Kor. 12, 7), mi givsed ja vaived du?

Daidak don njuorraset rokkadallam Ibmelest, vai son erit valdasi dam. Du rokkus læ aibas vissasi gullujuvvum, mutto i daide gullujuvvum dam lakai, go don vurddik daihe anotik. Sæcagas daidda bissot havadaattemest du ja gæcçalus rafhetuttemest du; mutto Hærra læ addam dudnji æmbo armo dam gierddat. Vuoi! Man davja alma læk su olbmuk nuft sin hægjovuodaidæsek eada laiddijuvvum hærvsvutti ja vuittui, dainago si dam bokte daðe arvvasebbut læk dovddam Kristusa vægalas famo. Dat fabmo, maid Hærra gæcçalusa boddo vuolgat su mannsis, læ davja nuft stuores, atte dat fertte imaðtallat dam diti.

«Muite sanad du balyvalægjasad, go don gocçuk muo doaivvot!»

«S

dig
daf
dist

dus

Du

dor

mi

vas

alo

ma

dul

Dat

seg

Jud

vul

—

o 3

(Jo)

—

val

buc

læ

Goalmad bæivvai.

«Son læ oskaldas, gutte addi loppadusa!»

«Ibmel læ famolaš golgatet buok armos digjidi arvaset, nuft atte dist alelassi juokke dafhost læ buok, maid di darbašepet, ja atte dist læ valljogasvuotta buok buore dakkoi.»

(2 Kor. 9, 8).

Alelassi buok juokke dafhost læ dust buokrakkan, maid don darbašak! Dust læ duodai adnujuvvum burist fuolla, don oskolaš. Arbmo i læk sæstevas dinga, mi juogaduvvu moaloi mielde. Dat læ hærvas aitte, maid don rokkusčoavddagin matak alo ravastet, mutto maid don ik goassege mate gurrit. — Dat læ okta alo golgge dulvve — aja. O! Maggar divras jurda! Dat armo rigges daverviesso i mate goassege gurrijuvvut muo vagjegvuodast. — Juokke dimo læk ollo duhatak, guđek goivvuk dast, ja almaken i dat goassege coago. — «Su dievasvuodast læp mi buokak ožžom, ja vela armo armo bagjeli.» — (Joh. 1, 16).

Mu siello! Ikgo don aigo illodet dam valljogas armo diti? Du jeđad duokken læ buok dai dingai vagjegvuotta, mutto dast læ buok dai dingai valljogasvuotta, maid

don darbašak: arbmo buok dilalašvuođain ja gaskavuođain, buok lagadusain ja muttasumin, ja buok vuolde, mi dudnji šadda; — arbmo bæivvadagast ja garra dalkest, dærvas ja buocce beivin, ællem ja jabmem siste; arbmo dam boares oskolažži ja dam nuorra oskolažži, arbmo dam dovddujuvvum ja nanna oskolažži, nuftgo maidai dam hæjos ja gæccaluvvum oskolažži, — arbmo dasa atte doaimatet du amatad dago, — arbmo dasa atte gierddat daid burid beivid, — arbmo dasa atte nimmurkættai gurrit morraš bača gæra, vela arbmo dasage atte cælkket jos vela gadnjali čađa: «Šaddus du dattol!»

«Muite sanad du balvvalægjasad, go don goččuk muo doaiyvot!»

«So

đam

kaon

vald

mor

iđte

læž

nu

bæi

dat

daš

dam

don

sikk

gata

nu

mal

du

tam

du

dam

æm

čak

dak

Njæljad bæivvai.

«Son læ oskaldas, gutte addi loppadusa!»

«Im mon guode din oarbesen; mon boad-
dam din lusa.» (Joh. 14, 18).

Buristsivneduvvum Jesus! Moft du lak-
kaorromvuotta almake basot gæcçalusa,
valdda oktovuoda buoccam gammarist ja
morraša jabmem-sajest erit! Don baitte
iðtedes — naste! Jos de man divras don
læžak juokke aige, de don ik goassege læk
nuft divras go dam sevdnjis ja balvvas
bæive. Galle dat læ vaive væra atte gierd-
dat morraša bačavuoda oažžom varas nav-
dašet dam jedditusa, maid don læk loppe-
dam. Don morraš — olmai! Man alma
don læk dokkalaš læt mu jeddijægje, erit
sikkot mu gadnjaliid, don, gutte ješ læk gol-
gatam nuft ollo! Mak læk muo gadnjalak,
muo morrašak, muo ruossa, muo masse-
mak du gadnjali, du morraši, du ruosa,
du massemi ektui? Don, gutte læk golga-
tam vuost du gadnjalidat, ja dast maŋŋel
du varad mu oudast! Buok mu morraši-
dam ja bakčasadam læm mon ansašam, vela
æmboge go ansašam; mutto man æralaga-
čak, o, don Ibmel vigetes labes, alma legje
dak bakčasak, mak gaikodegje du basse

radde. Man njalgis alma læ dat jeđđitus, maid don læk loppedam jeđđekættes olbmui, go mon jurdašam, atte dat boatta buokvægalaš guoibme — gillajægjest — vieljast, riegadam bakčasidi, ustebist, gutte læ oskaldasab, go viellja, muttomist, gutte matta cælkket: «Mon dovdam du morrašid», muttomist, gutte dađemielde go son gillai ja ješge gæčcaluvvui matta sigjidi vækken boattet, guđek gæčcaluvvujek». (Ebr. 2, 18). Mui siello! Jaskudatte du bakčasad! I gavdnujuvvu mikkege morrašid, mi matta šaddat dudnji, ærrebo Jesusest su armodaverviesostis læ jeđđitus, mi aito dudnji heivve. — Buok mu morraši vuolde galgga du jeđđitus illodattet mu sielo.

«Muite sanad du balvvalægjasad, go don goččuk muo doaivvot!»

«S

jaf
am

das
dal
ou
læ
Osl
bas
læ
aitt
ma
luo
čieg
jidi
goa
Da
sin
gal
jase
su
go
min
121

Vidād bæivvai.

«Son læ oskaldas, gutte addi loppadusa!»

«Satanas bivdi sævllot (din) nuftgo niso-
jafoid. Mutto mon rokkadallim du oudast,
amas du osko nokkat. (Luk. 22, 31. 32).

Maggar oainatus alma ouddandivvujuvvu
dast migjidi! Satan gæēcal — Jesus rokka-
dalla; Satan sævllot — Jesus soatta min
oudast; gievras olmai doarota — son, gutte
læ gievrab go dat gievrara, bataratta su!
Oskolaš siello! Dam siste orro du oagje-
basvuotta gasko buok du gæēcalusai. Dust
læ bæste du jeēad bæle, gutte cælkka dam
aittevaš barroi: «Dam ragjai oazok don
mannat ja ik gukkebuidi!» Ibmel
luoitta davja su olbmuides boattet gidda
čiegnalasa gadde ragjai muitotam varas sig-
jidi sin jeēaidæsek hægjovuoda, mutto i
goassege gukkebuidi go gadde ragjai. —
Dam buokvægalaža olgiš gietta læ garves
sin bæstet. Jos si vela gæēekge, æi si
galga hævvanet, dastgo su olgiš gietta ba-
jasdoalla sin. — Gumpe matta galle holvvot
su sallačasis, mutto maid matta dat dakkat,
go gæēē ovto dast læ su gocetægje čal-
mines, gutte i nokka ige oađe. (Salm.
121, 4). Gutte oskolaš i mate dam duoda-

stusa vuollai eallet: «Go mu juolgge suoibbo, de bisot du arbmogasvuotta muo o Hærral» (Salm. 94, 18). Gutte oskolaš matta gæēat ruoktot su loktjuvvum guossematkes ala alma oainekætta, galle gærde Hærra læ væketam ja alma jiednækætta: «Don læk bæstam mu sielo jabmemist, mu ealmid gadnjalin ja mu juolge gaēamest erit!» Mu siello! Gost don lifēik læmas dam bæive, jos i Hærra fabmo livēe varjalam du?

«Muite sanad du balvvalægjasad, go don goēuk muo doaiyvot!»

«So

dalg

sevo

mes

luoi

add

tag

mie

jur

jur

mu

cæll

erit

Ma

na

atte

jēa

læ

occe

hæi

oaž

ja

Ma

Guđad bæivvai.

«Son læ oskaldas, gutte addi loppadusa!»

«**Mon aigom dalkastet sin eritjorralæme.**»

(Hos. 14, 5).

Fastain ėagjedægje! Ja son i læk vela dalge guođđam mu; guossalægje ja jotte dai sevdnjis vari mielde gukken baimana ėalmest ja su savcca-viesost erit. Igo son aigo luoittet dam nuft jotte su ječas gæinoidi ja addet dam ješ datolaš vaimo alma doaivotaga ouddan mannat dam suddolaš balgga mielde, mi gaidada dam sust erit. «Mu jurddagak,» cælkkä Hærra, «æi læk din jurddagak, ja din gæinok æi læk mu gæinok.» (Es. 55, 8). Okta olmuš cælkaši: «Mana ja hævvan, don gitemættom erit jorralam olmuš!» Mutto Ibmel cælkkä: Maccet ruoktot, di erit jorralam manak! Baiman i aigo, i mate gierddat, atte su savcca, maid son læ oastam su ječas varain, hævvana. Man ovdulaš alma læ su gierddavašvuotta dam vuostai! Son occa dam dam suddolaš gæinoi mielde ja i hæite gāċċamest dam maŋŋai, ouddalgo son oažžo bigjat dam ėagjedægje su olgides ala ja guodda dam sidi iloin! Mu siello! Manne aigok don du erit gaiddamidad

bokte gaidadet ječad vela gukkebuidi savccaviesost erit? Manne aigok don dakkat dam vaivalaš gæino, maid du oskaldas baiman fertte mannat doalvvom varas du ruoktot, vela gukkebun? Ale manned ruoktot macca-mest! Ale vaibat su gierdavašvuođa šat gukkeb, ale arva gukkebuidi gaiddat dam gilddujuvvum gæino mielde. Son læ vuordeme lebbijuvvum gieđai guim savvam varas dudnji vela okta gærde burist boatte-mestad su fatmasis! Vuoled ječad su vuol-lai ja bija du dorvod su ala dam boatte aiggai! Jurdaš du oudeb erit gaiddamidad ala, ja doargest! Jurdaš su gierddavašvuođa ala ja devddujuvvu basse gitevašvuodast; Jurdaš dam armo ala, maid son loppeda, ja roakkasmuva!

«Muite sanad du balvvalægjasad, go don goččuk muo doaivvot!»

«So

datt
bæi

tuv
sud
du
juv
væg
bur
gov
du
mo
væg
čad
orr
čak
Nu
duc
vuo
i l
(o a
fert
keg
oln

Čiččid bæivvai.

«Son læ oskaldas, gutte addi loppadusa!»

«**Son, gutte algati buore dago din siste, datto dam ollašuttet gidda Jesus Kristus bæive ragjai.**» (Fil. 1, 6).

Lokke! Lægo dat buorre dakko algatuvum du siste? Lækgo don basse? Lægo suddo russinavllijuvvum du siste? Lækgo du vaimo æppe-ibmelak maŋŋalagai njeiddujuvvum? Lægo mailbme šaddam uceeb vægjelen dudnji ja agalašvuotta mavsolažabun? Lægo vela dalge juoga du bæstad govast dovddujuvvumest du duokken? Lægo du bæstad rakisvuotta golgatuvvum du vaibmoi? Lægo du audogasvuođa ašše šaddam vægjelebbun go buok æra? O! Varot ječad! I læk mikkege gaskadilid, i mikkege orrostemid! Jos don almaken dam gaddačak ječad harrai, de don læk varalaš dilest. Nuft darbašlaš, go bæste varra læ addet dudnji gæino albmai, nuft darbašlaš læ su vuoigŋa rakadet du dasa. «Jos gæstegen i læk Kristus vuoigŋa, i son læk su (oabme).» (Rom. 8, 9). «Mana ouddan!» fertte læt du bissovaš sadne. I læk mikkege orrostemid osko gæino alde. «Dat olmai,» cælkka Augustinus, «gutte cælkka:

Galle dal læ, i sat æmbo darbasuvvu, su siello læ lappum.» Don ferttik barggat bassevuoða ala buok du vagjolæmad siste. Muite, atte «alma bassevuoða taga i oktage oažo Hærra oaidnet.» (Ebr. 12, 14). Læt basse, dat læ atte læt audogas. Dat guokte dinga læba ærranmættomak. Bassevuotta! Dat læ engeli ilo aja, ja mađe æmbo bassevuoða mon juvsam dabe ædnam alde, mađe lagabuidi mon doalam ječčam Hærra lusa, dađe vissasæbbo doaiuvo sadda munji dam audogasvuoða harrai, mi læ vuorddeme mu alмест. O! Mu siello! Divte dam alo læt du duoðalas barggon atte saddat bassen!

«Muite sanad du balvvalægjasad, go don goččuk muo doaivvot!»

Gavcad bæivvai.

«Son læ oskaldas, gutte addi loppadusa!»

«**Dak guđek vurddek Hærra, ožžuk ođđa famo, bajedek soajaidæsek nuftgo goaske- mak; si vikkek ja æi vaiba, si vazzek ja æi viesä.**» (Es. 40, 31).

Bajas bovtasik mu, o Hærra! Mu siello! Fuomasakgo don maidege loikasvuođaid duokkenad? Doalakgo don ječad Hærra uceeb lakka go oudal? Læggo don uceeb almalas mielalas? Vællakgo don uceeb davja armo truono oudast? Læggo dust uceeb bistevas sêrvvevuotta du bestinad? Læggo du rokkus šaddam uceeb buollen go dat læ læmas? Læggo du vuoiŋalas ælema vaibmosuona ravketæbme vaibasæbbo ja golggeb?

Læggo ællem laibbe uceeb appasmatte du vaibmoi? Læggo dak oaidnemættom ja agalaš dingak čakkim saje daidi oinolaš ja aigasas dingaidi? Læggo don vuogjome vuolas ođis aldsesadduttavašvutti, ja algakgo don gævatet ječad mailme lakasažžan, nuft atte don bijak ječad dam hæđe vuollai atte lappet du vuoiŋalas ællemad ja šaddat dušas du agalašvuođastad? Gocca! Čuorvvo

du Ibmelad: «Bajasbovtasik mu, o Hærra!»
 Son mataši hoigadet du eoaskaset ruoktot
 ja cækket: «Man davja datušim mon
 eoekkit du manaid, nuftgo vuonces
 (eoikke) eivgaides soajaides vuollail
 mutto epet di dattom.» (Luk. 13, 34).
 Daihe: «Efraim læ eadnujuvvum æppe-
 ibmelgovaidi; mannus son gæidno-
 sis!» (Hos. 4, 17). Mutto su moarestis
 muitta son vaibmoladesvuoda. — «Si galg-
 gek fastain saddadet gornid ja lihid
 adnet nuftgo vidnemuorra!» (Hos. 14,
 8). «Hærra njalbme læ sardnom.» (Es.
 1, 20). Gost ja moft gavnam mon armo
 bajasboktjujvvut? Mana du gammarad sisa,
 sojat du eibbidad ja euvorvo Hærra!»

«Vuorde Hærra, læge dorvolaš, ja
 du vaibmo lekus gievrra, duodai,
 vuorde Hærra!» (Salm. 27, 14).

«Muite sanad du balvvalægjasad,
 go don goečuk muo doaivvot!»

«Sc

gidd

du

diet

Ibm

gæe

bod

du

fert

bala

giev

su

goa

æla

14,

mu

sis

joks

duv

stai

oud

naš

nær

Ovcad bæivvai.

«Son læ oskaldas, gutte addi loppadusa!»

«**Dat vanhurskes doalla su gæinostes gidda.**» (Job 17, 9).

Lokke! Man jeđđiglaš alma dat læ buok du mielad muttasumi ja nubbastumi vuolde diettet, atte si bottek dust aldad ja æi du Ibmelest. — Jos don vela staippujuvvuk gæealusai baroin mangan sevdnjiis gaska-ija boddost, jos don vela jurdasisgoađak, atte du Hærra læ guođdam du, nuft atte don ferttik jærrat: «Gost læ mu Ibmel?» de ale bala! — Dat gietta, mi bajasdoalla du, læ gievrab go du (gietta). — Son varjal du su buokvægalaš rakisvuođas bokte, mi i goassegen hæite. Son cælkka dudnji: «Mon ælam, ja di galggabetet ællet.» (Joh. 14, 19). «Manne læk don arvoktæbme mu siello, ja manne maraidak don mu siste? Vuorde Ibmel!» (Salm. 43, 5).

Don saddock aibas vissasi bestujuvvut ja joksat dam havna, man mannai don hali-duvak. Mutto læge oskaldas du jeeđad vuostai! Gæeā, amas læt mikkege, mi hette du ouddanomad arbmoi. — Jurdas, man uccanaš dasa darbasuvvu atte caggat du ouddanæmad! Okta suddo, uast don ik ane

sagga logo, okto gæccalus, masa don addak saje, matta dakkat dudnji manga lossis boddo ja ollo bačca gadnjaliid; dainago dat ærot du du Ibmelestad erit. — Divte du bæivalas rokkusad læt:

«Guoratala muo, o Ibmel, ja dovda mu vaimo! Gæccal muo ja dovda mu mangalagaš jurddagid, ja gæcca, læmgo bakčasa gæino alde, ja laidde muo agalasuođa gæino mielde.» (Salm. 139, 23—24).

«Muite sanad du balvvalægjasad, go don goččuk muo doaivvot!»

Logad bæivvai.

«Son læ oskaldas, gutte addi loppadusa!»

«**Must læk helvet ja jabmem čoavddagak.**»

(Alm. 1, 18).

Gæst ožusim jeđđitusa jabmema siste ærebgo dust, buristsivneduvvum Jesus? Dust i læk duššefal jabmem vuoitte namma; mutto don læk maidai jes okti jabmam. Don læk basotam havde du ječad lakka-orromvuodad bokte ja erit valddam buok dam suorgatusaid. — Mu siello! Balakgo don mutto-min dam du maņemuš vašalažastad? Jos don vela du guossematkad vuolde anak jaskis rafhe, de almaken daidda sevdnjis ja aittevaš suoivan orrot dam loapa bagjel, go don jurdašak jabmem ala? Ale bala! Go don galgak vagjolet jabmem-suoivvan læge mielde, de aiggo son, gæst læk: «Helvet ja jabmem čoavddagak,» læt du mielde, ja su soabbe ja su baimansoabbe, dak jeđđeba du.» (Salm. 23, 4). Jabmem læ rafhe sadne — doalvvo. Du bæstad ravkka du. Go don oainak dam sevdnjis baroid, de don daidak læt gæppad ballat nuftgo su suorgganegje mattajægjek, guđek celkke: «Dat læ gobme!» ja si eurvvu balo diti.» (Matt. 14, 26). Mutto

laðes jiedna šadda gullujuvvut čuogjalet riðto bagjel: «Mon dat læm, ale balal!» (27). — Jabmem, mi læ suddo balkka, fertte galle maidai dam oskolažast adnujuvvut vašalažžan, mutto, o buristsivneduvvum jurda: Dat læ du maņemuš vašalaš, — ašse du maņemuš gadnjali. Ouddal harvve oane-kis čalmeravkkalemi šadda Ibmel erit sikkot juokke luoda dast.

«Jabmem! gost læ du sæčagas? Helvet! gost læ du vuoitto? Ibmeli lekus gitos, gutte adda migjidi vuoitto min hærramek Jesus Kristus boktel!» (1 Kor. 15, 55—57).

Burist boatemestad, don vuittujuvvum vašalaš, gutte doalvo mu alme sisa!

«Jabmet læ munji vuoitto.»

(Fil. 1, 21).

«Muite sanad du balvvalægjasad, go don goččuk muo doaivvot!»

Okta nubbe logad bæivvai.

«Son læ oskaldas, gutte addi loppadusa!»

«**Hærra adda armo ja gudne.**»

(Salm. 84, 12).

O! Audogas bæivve, go min vaivalas doarro sadda læt nokkam, go mi læp boatam Jordana rasta ja Kanaan sisa! Dobbe i læk satan mist ballamus dain ollo vašalažain, mak balddalek min min matke alde dam ællema mæcest. Morrašid, suokkatusaid, jabmema, ja mi læ buok bahamus, — suddo, dam mi æp satan dovda æpge bala. Dat agalaš hærvasvuotta, masa Ibmel vallji min Kristusa siste, læ dal joksujuvvum, — ja dat lonestuvvum siello tuožžo duolvakættai dam truono oudast, buttestuvvum Jesusa varai siste; maggar armo ja hærvasvuotta siste! Jos dat ouddaldovddo dast, maid mi navdasep juo dabe mæcest, læ audogas, man hærvasen fertte dalle ollašubme dobbe saddat? Mu siello! Jos dust læ gæidno osko bokte armo truvnoi, de don matak illodet doaivodedin hærvasvuotta Ibmela lutte. Dastgo, gæid son vanhurskesen dagoi, sin læ son maidai hærvasen dakkam.» (Rom. 8, 30). Lægo armo dakko algatuvvum du siste? Ale

maņed oazžomest tīelgasvuođa dam mavso-
laš gačaldaga harrai! Odne læ armo-bæivve!
Dam dimok mannek jottelet oudas guvllui,
ja alma armotaga i mikkege hærvasvuođaid.

«Muite sanad du balvvalægjasad,
go don gooēuk muo doaivvot!»

GU

«S

dig
lutt

da
mo
gal
ja
alm
«D
I o
æ r
sie
da
ze
an
nj
De
bi
n a
læ
go
O
va
m

Guokte nubbe logad bæivvai.

«Son læ oskaldas, gutte addi loppadusa!»

«**Mon aigom rokkadallat ače, ja son adda digjidi nubbe jeđđijægje, vai son orro din lutte agalašvutti.**» (Joh. 14, 16).

Buristsivdneduvvum armo vuoigŋa! Man davja alma mon læm vuostaičuzžom ja morastattam du, ja almaken don vela bargak mu ala! O! Vare don gavnasik æmbo ja æmbo gæino munji. Buok læ duššalaš alma du ođđasist riegadatte famo taga. «Dat læ vuoigŋa, gutte ællem dakka. I oktage mate goččot Jesusa Hærran ærebgo Bassevuoigŋa bokte.» — Mu siello! Igo ašše du uccan oudanæbmai, du davjas eritjorgetemidi, du guossalægje vazzemi ja du jorralemidi læk dat, atte ik don ane galle alla arvost armo vuoigŋa ja ik æmbo njuorasvuođain rokkadala armo vuoigŋa birra. De rokkadala dalle su valljogas golgatume birra! «Mon aigom golgatet mu vuoigŋam buok oaze bagjeli,» (Joel 3, 1). læ loppadus dam duhat jakkasaš valddegodde hærvasvuođa birra. Hærra Jesus! Oappalada du armostad mu vaivan daktam vaimo, nuftgo don doule oappaladdik du morastægje mattajegjidat! Vuoigŋa dam ala

ja cælke: «Vuostaivalde bassevuoiŋa!» (Joh. 20, 22). Buok addaldagain læ dat dat famolažamus, ja nuftgo alme bæivača mattek buokak navdaset dam; dastgo Hærra læ ješ cækkam: «Jos dalle di, guđek lepet bahak, diettebetet addet din manaidasadek burid addaldagaid, man sagga æmbo aiggo dalle ačče, gutte læ alмест, addet sigjidi bassevuoiŋas, guđek sust rokkadallek?» (Luk. 11, 13).

«Muite sanad du balvvalægjasad, go don goččuk muo doaivvot!»

GO

«Sc

đek
lusa

mog

laš

dak

mut

mi

boa

Ibn

aigo

su l

gæv

bok

alm

lanj

mor

mi

đain

læ

Jos

birn

du

nar

Golbma nubbe logad bæivvai.

«Son læ oskaldas, gutte addi loppadusa!»

«**Buok dingak bottek sigjidi buorren, guđek Ibmela rakistek, sigjidi, guđek su arvalusa mielde læk goččujuvvum.**» (Rom. 8, 28).

Mu siello! Læge jaskad! Don læk arbmogas Ibmel giedain! Jos du ællema imašlaš muttasumek lifēe dile daihe dapatusa dakko, de don galle ferttisik dorvotuvvat; mutto buok dingak, ja nuft maidai dat, mi dal baldet du, sadda ovdulaš lakai boattet dudnji buorren, jos don fal rakistak Ibmela. Dorvast du Ibmelad ala! I son aigo bættet du; don læk nanna vuorkast su lutte. Go orro du mielast, dego buok gævaši du vuostai, de doala ječad osko bokte gidda su loppadussi! Man davja alma duorgastuvvu min gæidno bastelis lanjaiguim naggim varas min bigjat min morrašæmek su ala! Man harvvasist alma mi vægjep oaidnet, atte buok dingak duođairakkan bottek migjidi buorren. Mutto læ audogas i oaidnet ja almaken oskot. — Jos vela buok læ sævdnjad ja aittevaš mu birrasin, de mon aigom bigjat mu dorvvom du ala, buristsivneduvvum bæstam, ja læt nanos dam ala, atte don, gæsa buok fabmo

læ addujuvvum alмест ja ædnam alde, dakka buokrakkan hui buorren. Dat sæmma gietta, mi okti navllijuvui russi, vaipot dal truono septera. Moft matam mon, vela dai ovdu-lažamus laiddijumi vuolde dabe vuollen, æppedet su visesvuoða oskaldasvuoða ja rakisvuoða, go mon dieđam, atte buok læ su gieđain. gutte læ addam munji dam nannosemus panta, maid son mati addet, su njuoras rakisvuottasis ja morrašasis mu sielo buore oudast, daggo bokte, atte son læ addam dokko ječas mu oudast?

«Muite sanad du balvvalægjasad, go don goččuk muo doaivvot!»

Nje

«Sol

«

ja o

su li

I

čuo

bigj

ječa

ige

pit

Hæ

gal

Div

Čaj

tifi

sik

čuo

vela

ja

mu

sist

att

mu

go

Da

dan

Njællje nubbe logad bæivvai.

«Son læ oskaldas, gutte addi loppadusa!»

«**Buok Hærra balggak læk arbmogasvuotta ja oskaldasvuotta sin vuostai, guðek bisotek su litto ja su duoðaštusaid.**» (Salm. 25, 10).

Hærra luodak! Mu siello! Ale goassege ėuovo du jeċad luodaid, muđoi don šaddak bigjat jeċad dam hæðe vuollai atte diktet jeċad laiddijuvvut dast, maid don oainak, ige oskost, atte valljit dam baha ja erit suppit dam buore. Mutto: «Bija gæinod-Hærra ala ja dorvast su ala! Son galgga dam dakkat.» (Salm. 37, 5).
Divte du hæittekættes rokkusad læt: Hærra! Ćajetifċik munji du gæinoidad, oapatifċik munji du luodaidad!» O! Adda šik munji dam miela, atte mon oskaldassan ċuovom duo maċest, mu Hærra ja mu Ibmel, vela dallege, go mon ferttim biettalet jeċċam, ja atestusak ja gæċċalusak læk vuorddeme muo! Væketifċik muo oktagærdasas osko siste jærrat: «Hærra! Maid don aigok, atte mon galgam dakkat!» Væketifċik muo, amas læt must mikkege æra datoid go dat, atte Ibmel datto lifċi muo datto! Dalle saddam mon læt oagjebas, dalle šad-dam mon læt audogas. Ja ċuovo Hærra

manest alma balotaga! Son aiggo doalvvot du dam rievtes gæino mielde dam agalaš sidi, jos dat vela šadda atestusai, gæēalusiai, morraši ja bakčasi čađa. O! Dat læ audogas nuft aibas addet ječas Hærra gieđa halldoi ja njuoras gitevašvuodain jurdašet dam armo ja væke ala, maid son juo læ addam, ja dam bokte dakkat ječas nanosen su bistevaš armo ja rakisvuoda ala. Dat læ audogas atte ællem moaddelagaš gæēalusiai vuolde gullat du jiena savkkalæmen migjidi: «Dat læ gæidno! Dam mielde galgak don mannat!» Duođai! Audogesak læk dak, guđek nuft gulddalek hærra! Audogas šadda dat læt dudnji, lokke, jos don muttom væke bokte, mi læ gievrab go du ječad, matak cælkket vaimostad: «Dat Ibmel læ mu Ibmel agalažat ja alelassi; son galgga doalvvot muo jabmem rasta!» (Salm. 48, 15).

«Muite sanad du balvvalægjasad, go don goččuk muo doaivvot!»

V
«So»

«rang

I

don

gæē

atte

gata

nuft

vutt

son

buo

Dak

vuo

dan

juv

buo

but

das

don

gæē

baic

vuo

đek

guđ

sem

Vitta nubbe logad bæivvai.

«Son læ oskaldas, gutte addi loppadusa!»

«**Gæidikkenessi mon rakistam, sin mon rangaſtam ja bagadam.**» (Alm. 3, 19).

Don morastægje oskolas! Maid matak don vela æmbo savvat go dam. Jos dolla-gæccalus læ boattam du bagjeli, de multe, atte dat læ rakisvuođast, atte son læ vuol-gatam dudnji dam, ja vuostaivalde dam nuftgo erinoamaš mærka ja panta aće rakisvutti. Man ollo su rakis manaines alma son læ bagadam ja rangaſtam, ja buokaid, buokaid dušse dam diti, go son rakista sin. Dak ollo duhatak, guđek čužžuk su hærvsvuođa truono oudast, læk ferttim mannat dam gæccalusai omana čađa; — dabe si čilggijuvve ja bassen dakkjuuvve; dabe ruosta ja buok suopatas erit buttestuvvui, vai dat buttes metalla bacasi. Aigokgo don dalle dast erit bæssat æmbo go ærrasak. Aigokgo don ovdušet dam diti, go daggar dolla-gæccalus boatta maidai du bagjeli? Avvod baica dam diti, nuftgo čajatus du manalaš vuoiggadvuođa birra! Ale gađašt sin, guđek læk abmasak dam čilggijægje dolli, guđek læk alma bagadusataga. Dat garra-semus gæccalus, maid aće vuolgat migjidi

rakisvuođast, læ vissasi buorebun adnemeſt go dat alemus ædnamlas buorre. O! Adde migjidi armo dasa atte dam garrasemus atestusa dola vuolde cælkket: «A c̄c̄e, ſad-
 dus du datto!» Ja, go mi jurdaſep riev-
 toi, mi læ dalle dat garrasemus bagadus
 dam ektui, maid mi min suddoidæmek diti
 læp anſaſam? Nimmurakgo don dal ačad
 bagadægje rakisvuođa vuolde? Moft lifci
 dat dalle, jos don galgaſik euožžot moara-
 tuvvam ja soavadkættes duobmar oudaſt —
 ja dam vela agalažatge? Viſſaſi! Agalaſ-
 vuođa euovggaſiſt læ dat garrasemus hur-
 ſkaſtak, mi matta dæivedet min dabe æd-
 nam alde, adnemeſt duſſe lađes bagaduſſan.
 «Muite ſanađ du balvvalægjaſađ,
 go don goččuk muo doaivvot!»

G

«So

«

oane

ſtep

cæbl

mon

ſtaiv

darl

juv

ſagg

dud

laža

ædu

maſ

dat

dar

mi

Mar

Mul

aig

gill

ſađ

ſtu

Nul

Gutta nubbe logad bæivvai.

«Son læ oskaldas, gutte addi loppadusa!»

«**Di galggabetet avvodet, vaiko di vela dal oanekaš bodduš, jos nuft galgga læt, moraštetpet moaddešlai gæččalusai siste..»**

(1 Pet. 1, 6).

«Jos nuft galgga læt!» O! Man čabba sanek! Im ovtage gadnjäl galga mon nabbo dalle golgatet duššaš, imge vuostaivalddet ovtage risse-hurskastaga alma darbašvuoda taga, daihe mi mataši læt sestujuvum! Du almalaš ačče rakista du bære sagga ja bære njuorraset aiggot vuolgatet dudnji garrasæbbo bagadusa, go darbašlažat darbašak. Lægo dat dærvasvuoda, ædnamlas ælo daihe rakistuvvum ustebi masse, maid don vaiddalak? Læge jaskadi dat fertti nuft læt. Æp mi mate dubmit dam birra, mi læ darbašlaš. Davja ferttijep mi lossadet morastægje vaimoin čuorvvot: Man guorratallamættomak læk du duomok? Mutto Ibmel dieđeta dast ješ, atte i son aigo vuolgatet dudnji ovtage darbaskættes gillamuša. I oktage bære lossis noadde šadda bigjujuvum du ala, i oktage bære stuora oaffaruššam šadda gaibeduvvut dust. Nuft farga, go dat i šat darbašuvu, de son

erit valdda risse, heittujubmai dakka bagadusa, časkada gæčcalusa dola. «Jos nuft galgga læt!» O! Maggar oaivvevulus, man vuostai mon matam vuoiqastattet mu bavčastægje oaive! I læk nabbo dalle oktage goaikanas du bakčas gæra siste, maid i lbmel su rakisvuodastes oaidnam læmen aibas darbaslažžan dudnji. Ikgo don aigo dorvastet su ala, jos don vela ik mate arvedet su guoratallamættom laiddimid ječainad. Ik don galga læt lossidattujuvvum dam diti ja jærrat: «Manne dat sadda?» Mutto don galgak diettet, atte Hærra læ vuogasen oaidnam nuft. Damditi aigom mon, jos mon vela im mate dovddat daihe arvedet su laiddima ječainam, bigjat mu dorvvom su ala ja læt nanos dam ala, atte son dakka buokrakkan hui buorren.

«Muite sanad du balvvalægjasad, go don goččuk muo doaivvot!»

Či

«Sc

ige

vair

das

gæč

datt

neg

bæi

Mar

arv

soja

dast

lær

vuo

O!

læk

arbi

hal

son

gest

son

Mar

bæs

Čiečča nubbe logad bæivvai.

«Son læ oskaldas, gutte addi loppadusa!»

**«I son galga cuvkkit dogjujuvvum hoäse,
ige časkadet borgestægje goallolaige.»**

(Matt. 12, 20).

Jogo Jesus aiggo vuostaivalddet daggar vaimo, go must læ? Dam čajedægje oskaldasmættom ja betolaš vaimo? Go mon gæčam mannam aige guvllui, galle vajaldattujuvvum loppadusa ja dogjujuvvum gædnegasvuođa alma mon dalle gavnam, galle bæive alma ovtage vaimolaš rokkus taga! Man davja mon alma læm valddam ođđa arvvalusaid, ja aido nuft davja læ hoässe sojadam dam vuostas gæččalusa biega oudast, ja læ dat borgestægje goallolaigge læmaš časkagoatteme mu suddolaš laikkevuođa ja mu ollo bagjelduolbmami bokte. O! Mu siello! Duođai hægjos dilest don læk, ja don læk jabmema lakka. Mutto du arbmogas bæstad i aigo addet du jabmema halddoi. Hoässe læ dogjujuvvum, mutto i son aigo gaikkot dam ruottasin. Dat borgestægje goallolaigge læ časkagoatteme, mutto son aiggo bossot dam časkadægje hila. — Manne aigok don bavčagattet du rakislaš bæstad vaimo dai mangagærdasaš erit gaid-

dami bokte? I son aigo, ige mate luottet du. Mana ja morast du hægjovuodad ja æppeoskopod diti! Čuorvo dam gievrabust famo! Vaibbam ja hægjos siello! Dust læ buokvægalaš gietta, mi bajasdoalla du. I son šadda hægjon ige vaiba. Gulddal su ječas armogas nannostusa: «Ale bala, dastgo mom læm duina! Ale gæča baloin birra; dastgo mon læm du lbmel; mon gievrasmattam du ja væketam du, ja bajasdoalam du mu vanhurskesvuottam olgiš gieđain.» (Es. 41, 10).

Luoite buok du værredoarjagid ja du værredorvo ja cælke: «Hærra lusa mon bataram; moft mattebetet di dalle cælkket mu sillui: Batareket din varadek ala nuftgo lodde?» (Salm. 11, 1).

«Muite sanad du balvvalægjasad, go don goččuk muo doaivvot!»

G
«So
m
eise
alm
Don
Igo
erit
tar
asta
Ja
vuc
ans
son
æla
mo
me
dek
čah
læt
jash
dar
Div
dov
ječa
de

Gavce nubbe logad bæivvai.

«Son læ oskaldas, gutte addi loppadusa!»

«**Dam, gutte boatta mu lusa, im mon eisegen olgus hoigad.**» (Joh. 6, 37).

«Im hoigad!» Mu siello! Man davja alma don lifēik ansašam olgus hoigaduvvut! Don læk davja hoigadam du Ibmelad erit. Igo sust dalle livēe læmaš ašše dasa atte erit hoigadet du? Duođai! Son lifēi mat-tam suppit du erit duššaduvvum varas dego astam ja gælbotes oavse su moares dolast. Ja almaken, aibas buok dam gitemættom-vuođa vuostai, maina don læk maksam su ansaškættes gierdavašvuođa ječad vuostai, de son vela dieđeta: «Nuft duođai, go mon ælam, cælkka dat Hærra Hærra im mon liko dam ibmelmættoma jab-memi.» (Ezek. 33, 11). Du suddok daid-dek læt lokkamættomak nuftgo abesaddo-calmek. Jurda dai fastevuođa ala daidda læt vægjegoatteme du bagjel; mutto læge jaskad! Du gukkisgierdavaš Ibmel vuordda dam atte mattet læt dudnji arbmogas. O! Divte ječad sojatuvvut ja eiegnalet vuole-duvvut du suddostad! Arvval ođđasist addet ječad Hærra halldoi, ja go don nuft bođak, de son aigo i eisegen olgus hoigadet du.

Ale dorvotuvvu du ædnag suddoidad ja bagjelduolbmamidad diti! Du suddok læk galle stuorrak; mutto Kristusa ansasæmek læk vela stuorebuk. Son læ mieðes vajaldattet buok dam, mi mannam læ, jos don fal rakistak su ja aigok læt dudnji gulolaš. «Simon, Jonas (bardne), rakistakgo don muo!» (Joh. 21, 5). Vuoi! Man æralagaš alma læ Ibmel duobmo go olmui (duobmo)! Dagggar suddoi mañnel, go du suddok læk, lifei olmui duobmo læmaš: «Im mon aigo eisegen vuostaivalddet du!» Mutto dat læ buoreb gačeat Ibmela go olmui giedaidi; dastgo son cælkka: «Im mon eisegen olgus hoigad du!» (Joh. 6, 37).
 «Muite sanad du balvvalægjasad, go don gočëuk muo doaivvot!»

Ovce nubbe logad bæivvai.

«Son læ oskaldas, gutte addi loppadusa!»

«Rafhe guođam mon digjidi, mu rafham addam mon digjidi; im mon adde, nuftgo mailbme adda digjidi.» (Joh. 14, 27).

«Gutte bisso du siste, sudnji aigok don addet olles rafhe. «Olles rafhe!» O! Man hærvas addaldak! Mu siello! Lægo dust daggar rafhe? Mon læm visses dam ala, atte dust i læk dat, jos don dam ocak dam nokkavaš mailmest ja dam dingain, daihe mastege du ječad duokken. Jos dust lifei vela buok, maid mailbme gočeo savatatten ja hærvasen, de dast buokrakkan i mikkege avkid sadda dudnji, jos dust i læk rafhe Ibmel siste ja Ibmelin; dak læk dušše fal nokkavaš oamek, maid don alket matak masset, ja mak jabmem-boddost saddek duššaš dudnji. Olles rafhe! Mi dat læ? Dat læ rafhe suddoi andagassi addujume bokte. Dat læ dat rafhe, mi bagjana dam dovdo bokte, atte Ibmel læ soavatuuvvum Jesus Kristusa varai bokte, nuft atte don matak vuoinadet su fatmest ja roakkadet oskeldet sudnji du sielod agalaš buoredile. Mu siello! Oskeld ječad Hærra halldoi, vai dat audogas rafhe mataši saddat du rafhen!

Don læk gæccalam mailme; dat læ bættam du. Dak ædnamlas doarjagak maŋŋalagai læk bættam du. Mutto lægo du Ibmel goassege hæittam du? Vuoi! Dam betolas ja værre mailme rafhe matta galle orrot du mielast hui buorren dam miettegieda-gævvad beivin. Mutto gæccal dam morrasa ja hæde dimost! Mi avkid matta læt dast dudnji dalle, go don buok ænemusat darbasak væke? Dam vuostai, jos dust vela i livce mikkege æra buristsivdnadusaid dabe ædnam alde, de don læk almaken duoðai rigges, jos don matak gæccat bajas alme guvllui ja audogas dorvolasvuoðain cælkket: «Must læ rafhe Ibmelin!»

«Muite sanad du balvvalægjasad, go don goccuk muo doaiivvot!»

Guokte logad bæivvai.

«Son læ oskaldas, gutte addi loppadusa!»

«**Audogasak læk dak jabmek, guðek jabmek Hærrai.**» (Alm. 14, 13).

Mu siello! Doaivokgo don ječad jabmet audogassan? Lækgo garves, jos don dam ija goččujuvvučak erit, vællanet du jabmem-sagjasad ja njalggat oađđat Hærrai? Mi læ jabmem sæčagas? Dat læ suddo! Lægo dalle jabmem sæčagas erit valddujuvvum dust daggo bokte, atte don læk gulddalam du rakis bæstad armogas sane: «Læge dorvolaš! Du suddok læk dudnji andagassi addujuvvum!» (Matt. 9, 2). Jos don læk ožžom rafhe Ibmelin Jesusa varai bokte, de læ jabmem massam su suorgatusas dudnji, ja don matak dalle audogas dorvolašvuodain du jabmemad bod-dost cælkket: «Rathe siste aigom mon sikke vællanet ja oađđat; dastgo don, Hærra, divtak muo assat sierranessi, oagjebasvuodä siste.» (Salm. 4, 9).

Lokke! Guoratala dam mavvolaš gačaldaga: Læmgo mon garves jabmet? Älamgo mon nuft, go mu maņemuš dibmo boatta, go mon savašim ječčam læt ællam? Ja, goas galgga dat boattet? Ik don dieđe,

ælakgo don ittašbæive ragjai. Duođai, dušše
 okta lavkke læ du ja jabmem gaskast!
 Vuoi! Gača oažžot eielgasvuođa dam gačal-
 dagast! Ale biso æppadusast dam dafhost!
 Juokke bæivve muitot dudnji ođđasist dam
 birra, atte darbašuvvu gilvvo-balgga mielde
 viekkat joksam varas davvera. Barga ællet
 nuft, atte du jabmem-boddo i boađe doaivo-
 kættai ja fuomaškættai du bagjeli! Æle
 nuft, atte don juokke bæive jametak ješ
 ječad! Man buristsivneduvvum atte ællet
 — man buristsivneduvvum atte jabmet daina
 audogas dieđoin, atte læ dušše okta lavkke
 du ja alme hærvasvuođa gaskast!

«Muite sanad du balvvalægjasad,
 go don goččuk muo doaivvot!»

Ok

«Sc

jos

orro

Juo

su,

dud

buo

arr

Mut

Ibr

ulbr

soa

du

div

lag

gil

sis

]

atte

Mu

bait

vak

gutt

kan

Okta goalmad logad bæivvai.

«Son læ oskaldas, gutte addi loppadusa!»

«**Mi galggap maidai aige mielde lagjit, jos mi æp vaiba.**» (Gal. 6, 9).

Oskolaš siello! Aivefal Jesusa duokken orro du audogasvuotta, i du ječad duokken! Juokke ædelgædige du agalaš kruonost læ su, — ostujuvvum su varain ja addujuvvum dudnji su vuoiņa bokte. Dat sadne bisso buok agalašvutti duottavuottan: «Ibmel armost læm mon dat, mi mon læm.» Mutto vaiko buok boatta armost, de Ibmel almaken gočeo du viggat du alla ulbmad guvllui, barggat, doarrot ja soattat, ja du almalaš lagjim sadda læt du ædnamlas gilvvem mielde. «Gutte divvaset gilvva, son maidai divvaset lagje, ja gutte buristsivnadusa siste gilvva, son maidai buristsivnadusa siste lagje.» (2 Kor. 9, 6).

Maggar viggatus basse ælleme ja dasa, atte barggat oažžot vuoiņa addaldagaid! Mu siello! Savakgo don šaddat čielgga ja baitte nasten hærvasvuoda alme alde? Savakgo don læt daggar, go dat balvvalægje, gutte vuostaivaldi dam loge talenta balkkan? (Luk. 19, 12—17). Jos nuft læ, de

ale vaiba! Boakkanaste du alemidad ja
 vouite bæivalažat ođđa vuoto suddo bagjel!
 Biettal ječad! Læge buorre-mielalaš ruossa-
 guodde du Hærrad diti! Daga burid buokai
 vuostai, dađemielde go dust læ dilalašvuotta!
 Læge hiljan moarrai; læge gierdavaš atestusa
 siste, bissovaš rokkus siste! Divte mailme
 oaidnet, atte don læk Jesus Kristusa soatte-
 olmai, gutte dolvvujuvvu su vuoiqast ja
 buorre-mielalažat guodda su kruono. Ja,
 go lagjim-aigge boatta, de i aigo son, gutte
 læ loppedam, atte i vela guvse-dievva
 galbma čacege galga šaddat alma balkataga,
 diktet du šaddat duššaš du balkastad.

«Muite sanad du balvvalægjasad,
 go don goččuk muo doaivvot!»

Gu

«So

«

I

vaik

mi i

si ju

ovdu

si d

sin

ja k

sudd

raš,

nain

oude

mor

boat

tasa

de s

juvv

Lokk

vest

lokk

vaib

temi

«at

Guokte goalmad logad bæivvai.

«Son læ oskaldas, gutte addi loppadusa!»

«**Du morraš bæivek galggek læk nokkam.**»
(Es. 60, 20).

Kristusa olbmuk læk morastægje olbmuk, vaiko læ ædnag dam čabba mailme siste, mi illodatta ja avvodatta sin. Almaken, go si jurdašek suddo bællai, mattepgo mi dalle ovduset dam, atte si fertijek čierrot, atte si dabe goččujuvvujek morastægjen, ja sin guosseviesso ganjallækken.» Vaille ja buocalvas ja vaivašvuotta ja jabmem, suddo mieđastægjek, lasetek davja sin morraš, ja ædnagi lutte Ibmel rakkasemus manain læ okta ganjal illa erit sikkujuvvum, ouddalgo si fastain fertijek čierrot. Di morastægjek! Illodeket! Go lagjim-aigge boatta, de čierrom nokka. Go vilggis biktasak ja golle harppa addujuvvujek digjidi, de šadda buok din moras læt vajaldattujuvvum — vajaldattujuvvum agalašvutti. Lokke! Jos don læk dai moraslažai særvest, de dieđe, atte du morraš bæivek læk lokkujuvvum. Go du bališ ja morastægje vaibmo læ ravketam vela soames ravketemid, de galgga dat engel, gutte muittal, «atte aigge i galga šatan æmbo bac-

cet.» (Alm. 10, 6). Maidai muiittalet, atte moras ja suokkem ja surgadvuotta i galga šatan baccet. Barga dal læt æmbo moras-las du suddoidad go du morrasidad diti! Divte dam læt du bæcagemus bakçasad, atte don nuft davja vajaldattak du rakis Hærrad ja bæstad! Dat garrasemus ja losemus vaille, maid don matak dovddat, læ, dallege du suddok, mak ærotek du su lutte erit oažotet dust dam dorvotesvuoða æuorvvom: «Gost læ mu lbmel?»

«Muite sanad du balvvalægjasad, go don goččuk muo doaivvot!»

Go

«So

agj:

æna

đas

Du

guk

læ

oud

du

æuju

big

oud

bag

des

bok

su

boa

dar

ill

hæ

kad

Div

dog

ala

Golbma goalmad logad bæivvai.

«Son læ oskaldas, gutte addi loppadusa!»

«**Gæča, mon boadām farga!**» (Alm. 3, 11)

De boade, Hærra Jesus! Manne don ain agjanak? Gutta duhat jage læ dal min ænam jorram ja læ ċurgudam boaresvuodast ja narvagam morrašin ja suddoin. Du vuordde girikko oaidna ækkedes guksu gukkum suoivvanid dieđetet, atte «Hærra læ lakkal!» Rakad ječad, mu siello, su oudald mannat! O! Audogas bæivve, go du rokkadallujuvvum, nu gukka bagjelgeċuujuvvum ja bilkkeduvvum bæstad šadda bigjujuvvut su truonos ala buokai ċalmi oudast, šadda kruoneduvvut Hærran buok bagjel, hærvasen dakkujuvvut su oskolažaides siste, illodattujuvvut vuostaivalddem bokte su bakċasides balka. Dalle šaddek su vašalažak suorgganet su suonjardægje boattemest ja su moare gæċastagast; mutto dam vuostai su avvodægje olbmuk šaddek illodattujuvvut ċelkkemættom ja hærvasen dakkujuvvum iloin! Rakad ječad, mu siello, su oudald mannat! Dive dam læt dudnji ilolas jurdan, — audogas doavvon atte jurdašet gavnadæme ala oktan du boarrasæb vieljainad! Ćuožo

davja du faktatoarnad alde, vai don aicak
 su vavnu-jovlai vuostas gaiddos jiena, su
 suonjardægje ruoktot-boattema vuostas bait-
 tema. Mailbme rakaduvvu dal dasa. Dat
 suoibbo su gollam oalges alde. Buok guov-
 loin gullap mi jienaid, mak eurvuk: «Son
 boatta, son boatta ædnam dubmit.»
 Lokke! Lækgo don sin gaskast, guðek hali-
 dusain læk vuorddeme su ruoktot-boattema?
 Muite Hærra sanid: «Audogasak læk
 dak balvvalægjek, gæid Hærra gavna
 goccemen, go son boatta!»

«Muite sanad du balvvalægjasad,
 go don goeëuk muo doaivvot!»

Nj

«So

galg

hær

jea

mor

jos

aiba

aige

go

ja

euo

bui

sæv

van

ædn

sav

dav

dæ

sæv

oud

tuv

gæi

biet

«Æ

Njælje goalmad logad bæivvai.

«Son læ oskaldas, gutte addi loppadusa!»

«**De galgga dpatuvvat ækked bællai; de galgga šaddat čuovggadas.**» (Sak. 14, 7).

Man arvsmatte læ jurda dam boatte hærvasvuoða ala! Moft mi bajedifimek ječaidæmek bajas min suddoidæmek ja morrasidæmek ja gillamušaidæmek bagjeli, jos jurda dam agalaš ællema ala čužuši aibas ællen min oudast, jos osko juokke aige mataši bajedet ječas allagassi bajebuidi go buok, mi ain dalge čadna sielo ædnami ja daidi ædnamlas omidi, jos dat mataši čuožžot Pisga vare alde ja gæcadet bajebuidi ja dom bællai dam mierka ja dam sævdnjadvuoða, mi sevnjudatta dam suoivvanædnama, ja vuoiŋadet dam buoreb ædnama alde! Mutto vuoi! Aibas min savaldagai vuostai biettalek osko soajak davja min bajas bajedet; suddolaš ballo dædda min vuolas. Suddo dakka dam sævdnjaden ja čappaden migjidi. Ibmel oudastoaidnem orro min mielast moarattuvvam min ala vuolas gæččamen. Ibmel gæidno boastot arvveduvvu; dat kristalaš biettala su namas ja su alla ulmes. Mutto: «Ækkedes aige galgga læt čuovgas.»

Nuftgo bæivaš dal davja manna sevdnjis ja sukkis balvai čađa, mutto luoitad baitte golle-orromsagjai, nuft saddek, go dam ællema bæivaš luoitada, ollo čuovgas-suodnjarak baittet muiito sevnjudattujuvvum balva čađa, ja ollo arvedmættom laiddijumek dam ællema mæcest saddek dal ouddanbuktet dam čuorvvoma: «Buok læ buorre!» Man davja alma dalle doyddujuvvu ja fuomasuvvu dam Hærra Jesusa lakkaorromvuotta ja su bajasdoalle arbmo, ja morrašak ja arges dovdok ferttijek erit gaiddat su lađes jiena oudast: «Læge dorvolaš! Mon dat læm! Ale bala! (Mark. 6, 50). Avvodægje jabmemsagje! I dat læk coages sadne! Čalbme baitta basse čuovggasin ja ilolaš sanek, mak duođastek gosi almalaš ilo birra, čugjek boksamin. Mu siello! Vare don ožušik daggar ækkedes boddol!

«Muite sanad du balvvalægjasad, go don goččuk muo doaivvot!»

Vitta goalmad logad bæivvai.

«Son læ oskaldas, gutte addi loppadusa!»

«Maid mon dal dagam, dam ik don dal diefe, mutto don šaddak arvvedet dam dastmañnel.» (Joh. 13, 7).

Nuftgo dat lundolaš bæivaš luoittada balvai sisa, nuft dpatuva, atte kristalaš, gæst læi čuvvggis iđđed ja suonjardægje gaska-bæivve oazžo sevdnjis ækkeda. I dat læk alo, čuovggad ækkedes aige. Mutto dam mi diettep, atte go jabmemættomvuoda bæivve ouddan boatta, de šadda ædnam suoivvani mañnemuš luodda erit javkkat — agalašvutti. Gidda dam kristalaža mañnemuš boddo ragjai matta Ibmel oudast oaidnem laiddim læt sudnji dego moivvijægje sevdnjis sadne; mutto ouddalgo alme dibmo læ časkam dam vuostas časkema, de šadda buok čielggat. Mu siello! Ibmel čuovggasist šaddak don oaidnet čuovggasa. Su laiddimak læk dal dego seillijuvvum girje dudnji; su duomok orruk du mielast suogardallamættosen ja su gæinok guoratallamættosen. Son čiekka su raðes mist gæčalam diti min osko, harjetam varas min dorvolaš vuotedæbmai ja min bukten varas cælkket: «Saddus du datto!» Mutto

illod dam čuovggasi, mi vuordda du dom-
bælde! «Dal oaidnep mi spægjal čađa,
sevdnjis sarne siste, mutto dasto
(galggap mi oaidnet) muođost mut-
tui.» (1 Kor. 13, 12). Agalašvuođa stuora
spægjalist šaddek buok dapatusak dam
ællema girjas gæččam-baikest čielggat; armo
čielggadvuotta šadda dalle čilggit dam, mi
dal orro min mielast sævdnjaden, dak gar-
rasemus gæččalusak šaddek dalle ouddan-
bigjat su rakisvuođa dam čielgasemus čuovg-
gasist. Ale guoratala dalle bære diđostak-
kaset! Ale læge bære farggad dubmit Ib-
mela laiddimi birra ječainad! Vuorde gierd-
davažat gidda dam stuora almostus bæive
ragjai! Juokke njuokčamest šadda dalle
čuoġjat dat dovdastus: «Vanhurskes læk
don, o Hærra!»

«Muite sanad du balvvalægjasad,
go don goččuk muo doaiivtot!»

Gutta goalmad logad bæivvai.

«Son læ oskaldas, gutte addi loppadusa!»

«Go mon læm mannam erit ja oažom rakadet digjidi saje, de boađam mon fastain ja valdam din lusam, vai gost mon læm (dobbe) galggabetet maidai di læt.» (Joh. 14, 3).

Jos gavnadæbme gukka javkkam ustebin daihe vieljain dabe ædnam alde læ ilolaš, manen fertte dalle oktiovtastattujubme daina almalaš vieljain ja ustebin šaddat! «Mon boađam ruoktot!» O! Maggar rakisvuođa mannam! O! Maggar loppeduvvum gudne ja hærvasvuotta! Su basek æi šadda dušše fal šaddat særvolažžan su albmai oktanaga suina, mutto šaddek maidai illodet oaidnem bokte su muođoid. «Gost mon læm, galggek maidai digis læt!» «Ačāčam! mon datom, atte si, gæid don læk munji addam, lifēe maidai mu lutte, gost mon læm.» (Joh. 17, 24).

O! Audogas oktiovtastattujubme! Buristsivneduvvum bæstamek! Jos du lakka orromvuotta læ nuft hærvas juo dabe dam suddost duolvaduvvum ædnam alde, gost mi oaidnep du dušše osko čalmiguim, man hærvasen alma dat dalle fertte šaddat almest, gost i mikkege suddoid šatan gavid-

njuvvu, atte gææadet du du cækkemæt-
tom æcalašvuoða ja hærvasvuoða siste! O!
Maggar audogas aidnalæbme! okta obba
du lonestuvvum sokkagodne oktiovtastattu-
jubme, oaive oktiovtastattujubme buok dam
lattoi guim, vidne muora oktiovtastattu-
jubme buok dam ovsigum, baimana okti-
ovtastattujubme obba su æloines. O! Mag-
gar illo jabmema ærranæme maŋŋel gav-
nadet dobbe, gost mi æp goassege šatan
šadda ærranet, gost rakisvuoða vuoitto læ
olles, dam rakisvuoða, mi oktiovtastatta
vielja vieljain, usteb ustebin ja min buokaid
min boarrasæb vieljain! Mu siello! Maid
don jurdašak dam alme birra? Muite, gi
dat læ, gutte oažžo čokkat oktanaga suina
su truono alde! Dat læ «son, gutte
vuoitta.» (Alm. 3, 21).

«Muite sanad du balvvalægjasad,
go don goččuk muo doaivvot!»

Ciečča goalmad logad bæivvai.

«Son læ oskaldas, gutte addi loppadusa!»

«**Ja mon aigom loppadaddat duina agalaš aiggai!**» (Hos. 2, 19).

Man ovdulažak ja ædnaglagacak alma læk dak værdadusak, maid Jesus ani diettevassi addam varas dam rakisvuođa, maina son rakista su olbmuides! Mu siello! Don læk du bæstad moarse. Datokgo don diettet, goas don loppadaddik suina? Gæea ruoktot agalaš aiggai! Ouddalgo aigge algi, ouddalgo mailbme læi; dalle loppadaddam loppadus addujuvui dudnji: «Agalaš rakisvuođain læm mon du rakistam.» (Jer. 31, 3). Farga boatta hægjaboddo, go du gukka javkkam Hærra boatta ja savva su loppaddam moarsasis oasalašvuođa su gonagaslaš sloattasis. «Irgge agjana» mutto gæea, amad don nokkat ja oađđat! Duođai! Læ ædnag min birra, mi dakka dam darbašlažžan atte adnet min alemidamek boakkanastujuvvum ja min goaloidamek buollen. Gaska ija, dam dimo, go mi dam uecemusta vuorddep, de don daidak oažžot gullat dam stuora čuorvvoma: «Gæea irgge boatta!» Mu siello! Læggo don maidai duotta ja ælle oktavuođa siste du

Hærrainad? Matakgo don vuollegis dorvo-
lasvuodain cælkket: «Mu usteb læ muo,
ja mon læm su?» Jos nuft læ, de dat
læ stuora hærvasvuotta, mi læ vuorddeme
du. Du gilhe, gutte læk Kristusa moarse,
læ nuft stuoers, go su buokvægalasvuotta
matta addet dudnji, ja nuft stuoers, go don
matak vuostaivalddet dam. Daina hærvas
naittus hæjain du cælmidad oudast, ik don
darbaš ballatge mange surgadlaš læska-
vuodast.

«Maid Ibmel læ oktiotastattam,
dam i mate oktage sivnadus ærotet.»
«Son læ loppadaddam ječas duina
agalaš aiggai.» (Hos. 2, 19).

«Muite sanad du balvvalægjasad,
go don goeëuk muo doaivvot!»

Gavce goalmad logad bæivvai.

«Son læ oskaldas, gutte addi loppadusa!»

«**Dat nokkavaš berre garvodet nokkamættomvuoda.**» (1 Kor. 15, 53).

O! imas buok ibmaši bagjel! Dat havde siste oadde muoldda sadda bajasčuožzelet hærvasen dakkujuvvum rubmašin dam bajasčuožzelam Hærra rubmaš lakasažžan. Sielo hærvasvuotta jabmem mañnel læ stuores, mutto i dat sadda ollesen, ouddalgo dat fastain oktiotvastattujuvvu daina gođin, maid dat læ deiki guođdam sægotuvvum varas ædnam muoldain. Sikke mu rumaš ja mu siello læ lonestuvvum Golgata čoro alde, ja dalle ouddandoalvvo maidai Ibmel Jesus bokte oktanaga suina daid, guđek oadđam læk.» (1 Tes. 4, 14). O! Hærvas illobæivve, go si, guđek læk jabmam Kristusa siste, šaddek bajasčuožzelet, go čuorvvom čuogja: «Goccajeket ja avvodeket di muolda assek!»

(Es. 26, 19).

Buok dam bajasčuožzelæme iđteda illo i læk cælkemest; mutto dam stuoremus hærvasvuoda dam harrai diettep mi: «Go son almostuvvu, de mi galggap šad-dat su lakasažžan; dastgo mi oaž-

žop su oaidnet, nuftgo son læ.» (1 Joh. 3, 2). Su lakasažžan. Mu siello! Lækgo don vuorddeme dam Ibmel barne almostusa? Su lakasažžan. Lægø dust juo dabe ucca ovtalakasašvuodasge su hærvasvuoda govain? Jos dust læ dat doaivvo sistad, buttestakgo don dalle ječad, nuftgo son læ buttes. Doala ječad oktelassi Jesusa lusa dal; de don matak illodet gavnadæbmai suina dobbe. Jos don nuft anak su du guoibmenad ja du oassenad du ællemad siste, de don matak vællanet du hæjos ja sevdnjis orromsagjasad ja avvodægje doaivoin ouddan gæčeat bajasčuožželæme iđtedes gukso guvllui ja cækket: «Mon moridam ja mon læm ain du lutte.» (Salm. 139, 18).

«Muite sanad du balvvalægjasad, go don goččuk muo doaivvot!»

Ovce goalmad logad bæivvai.

«Son læ oskaldas, gutte addi loppadusa!»

«**Igja i galga dast læt.**» (Alm. 21, 25).

Mu siello! Lægo sævdnjad dudnji dabe? Lækgo don vaibbam staippomest ællem riit-
 dus ave alde? Læge jaskad! Bæivve farga
 ouddan boatta. Du Hærra farga itta. Su
 ruoktot boattem šadda biđgit juokke balva
 ja lebbit agalaš, čielgga gaskabæivve čuovg-
 gasa, mi i šadda sevnjudattujuvvut mange
 sævdnjadvuođast. «Du bæivas i galga
 satan æmbo luoittadet vuolas, ja du
 manno i galga masset su baittemes;
 dastgo Hærra galgga læt dudnji aga-
 laš čuovgasen.» (Es. 60, 20).

Agalaš čuovgas! Mailbme alma ijataga,
 gost Ibmel, Hærra čuovgga! Čuovgas nuft
 hærvas, atte dat læ stuoreb go juokke ol-
 mušlaš jurda. Mu siello! «Mu siello
 vuordda Hærra æmbo go gocetæg-
 jek iđteda, gocetægjek iđteda.»

(Salm. 130, 6).

Don lakkanak hamni; nastek nubbe
 nubbe maqnest šovkkek dam æmbo baite
 čuovggasist, juokke barro lagada du dam
 agalaš gaddai. Ikgo don dalle aigo vuord-
 det vuolegažat ja gierddavažat? «Ække-

dest boatta čierrom nuftgo guosse, ja iđtedest læ avvolavllom.» (Salm. 30, 6). Man ovdulaš! Mailbme alma ijataga, albme bæivvačataga, ja vela stuoreb imaš, atte don ješ saddak læt dam mailme siste ilolaš assen dam almest alma ijataga, alma suddotaga, alma morrašataga, ja alma gadnjali taga, atte don oažok lavggot ječad dam galdo siste agalaš čuovggasist! Du hærvasendakkujuvvum rumaš i sadda dobbe dovdat vaibbamvuođa, ja du vuoigņa i sadda darbašet vuoiņadusa; i mikkege vaibbamvuođaid, ige vuoiņetumid sadda botkit du agalaš gitos lavlloma: «I sist læk mikkegen vuoiņadusaid i bæiveg ige ikko,» (Alm. 4, 8).

«Muite sanad du balvvalægjasad, go don goččuk muo doaivvot!»

«Soi

oažž

M

ribai

dikto

9, 8

arke

lađes

duv

vut

gasla

mus

Mu

stuo

oaiv

guin

dasa

laš

rak

erit

gon

ačē

fab:

Goalmad logad bæivvai.

«Son læ oskaldas, gutte addi loppadusa!»

«Go dalle oaiuve-baiman almostuvvu, de oazžobetet di gudne mieskadmættom kruono.»

(1 Pet. 5, 4).

Maid! Aigokgo don bajedet dam vaivača ribast ja bigjat su oaivvamužai særvvai ja diktet su arbbit gudne truono? (2 Sam. 9, 8). Šaddago dalle muoldda ja gudna, arkes vuostaihagolaš, hæpadlaš bætte vaimolašesvuodast, armost ja rakisvuodast bajeduvvut dorvotesvuoda čieggalasast, aleduvvut alme hærvasvutti ja laihotuvvut gonagaslaš gudnin ja mavsolašvuodain ja maŕemusta oazžot dam gonagaslaš kruono? O! Mu siello! Gæä ilolaš avoin ouddan dom stuora ovdulaš bæive guvllui, go son, gæn oaiuve galgga kruoneduvvut ollo kruonoi guim, šadda juogadet kruonoid su olmui-dasas, ja go si šaddek lavllogoattet dam ilolaš lavllaga sudnji gudnen, «gutte min rakisti ja basai min min suddoin erit su varaines, ja læ dakkam min gonagassan ja pappan Ibmel ja su aäes oudast! Sudnji lekus gudne ja fabmo buok agalašvutti! Amen.»

(Alm. 1, 5—6).

Ikgo don maidai dato læt sin gaskast? Go ædnam gonagasak gallek varra-javri eada ožudet goldnavas kruono, aigokgo don dalle masset dam mieskadmættom kruono daihe lonostet dam erit ædnam nokkavas dingai guim? O! Vare don aigusik gocat ja oaidnet du alla ulmad dam hærvas arbbe-oase, mi læ vuorddeme du assen dam almalaš rika siste. Ikgo don aiguse luoittet buok? Galgasikgo don vaivvedet ječad mange vaive diti, jos don fal maņemusta ožusik gullat daid eabba sanid eugojamen dudnji: «Bottet deiki, mu a eam buristsivneduvvumak! Arbi jeket dam rika, mi digjidi læ raka-duvvum mailme vuođo bigjujume rajest.» (Matt. 25, 34).

«Muite sanad du balvvalægjasad, go don goeuk muo doaivvot!»

Ol

«So:

«
ja s
olbm
sin l
njala
æmb
galg
dille

(
alme
vum
Albr
hirb
datta
harp
sid
mon
Maic
hærv
orrod
o aic
læt
sust.
vela
siste

Okta njæljad logad bæivvai.

«Son læ oskaldas, gutte addi loppadusa!»

«Gæça, Ibmel paulun læ olmui lutte, ja son orro sin lutte, ja si galggek læt su olmuk, ja Ibmel ješ læ sin mielde ja læ sin Ibmel. Ja Ibmel eritsikko juokke gadnjala sin çalmin, ja jabmem i galga šatan æmbo læt, ige moraš, ige biškom, ige gikse galga šatan æmbo læt; dastgo dat oudeb dille læ vassam.» (Alm. 2, 1, 3. 4).

O! Hærvas loapatubme! Dasa læ buok alme hærvasvuotta dego oktiovtastattujuvum. Ibmel læ «buok buokai siste.» Albme alma Ibmeltaga buvtasi bakças hirbmastume engeli vægai bagjeli, sevnjudattasi juokke çalme, javotuttasi juokke harpa ja nubbastuttasi daid vilggis biktasid sækkan ja gudnan. Mutto, oazomgo mon dalle duoðairakkan oaidnet Ibmela? Maid! Oazomgo mon gæçadet su ovdulas hærvasvuoda? Oazok. Ibmel ješ sadda orrot sin lutte ja læt sin Ibmel; si ožžuk oaidnet su muoðoid! Ja dat i sadda læt dušse fal oaidno, mutto maidai adnem sust. O! Moft sevnjudatta suddo dabe, vela **mu** buoremusge dimoin, mu ilo su siste! Dat læ aive fal dat, gutte læ but-

tes vaimost, gi matta oaidnet Ibmela ja su siste avvodet. Jos son vela almostattasi ječas dal, de æi mu çalmek gierdase su hærvasvuoða baittema. Mutto dobbe sadda vaibmo læt buttestuvvum buok duolvast; dobbe i sadda šatan læt mikkege suddoid, ige gæçcalusaid suddoi, dobbe sadda siello dego selggis spægjal ruoktot suonjardet su gova, dobbe sadda dušše fal Ibmel rakisvuotta raððit ja isedvuoða adnet, dobbe mist i sadda læt mikkege æra ulmid, ige viggamid go atte hærvasen dakkat Ibmela, dobbe sadda siello vuostaçedin arvvedet su hærvas ulmes atte hærvasen dakkat Ibmela ja illodet su siste agalaš aiggai.

«Muite sanad du balvvalægjasad, go don goççuk muo doaivvot!»

No. 333 Landstad salbmagirjest

(6d, 7d ja 8d Vers).

Mon vaimostam du gitam,
 Mu obba sielostam,
 Du garra jahmem oudast
 Dam hæppad-ruosa ald'
 O! Bisot ješ mu Jesus
 Mu osko dudnji ain!
 Go čalmek ciskagottek,
 De læge ješ mu lut!

Go jabmem farga ravkka,
 De ale gaida must!
 Go havdde munji rappas,
 Čuožo vel mu lut!
 Ja loaidast, go mu vaibmo
 Læ jabmemhæde sist!
 Mu balo jaskudattet,
 Du garra jabmemist!

Mu galbba, Jesus, læge,
 Go dabe ærranam!
 Čuožo ješ muo bæle!
 Roakkasmatte muo!
 Dam boatte vuoitto vuoitam,
 Nuft berre, osko sist!
 Ja vaibmosam du čanam,
 Man hærvas jabmet nuft!

Sigv. Nielsen.

No. 233. Landtags-Verordnungen

Die Landesversammlung der Provinz Preussen
 hat beschlossen, dass die Provinzial-Verwaltung
 die Ausführung der in den Provinzial-Verordnungen
 enthaltenen Bestimmungen zu übernehmen hat.
 (1) Diese Verordnung tritt in Kraft
 am 1. April 1875.
 Die Provinzial-Verwaltung hat die Ausführung
 der in dieser Verordnung enthaltenen Bestimmungen
 zu übernehmen.
 (2) Diese Verordnung tritt in Kraft
 am 1. April 1875.
 Die Provinzial-Verwaltung hat die Ausführung
 der in dieser Verordnung enthaltenen Bestimmungen
 zu übernehmen.
 (3) Diese Verordnung tritt in Kraft
 am 1. April 1875.
 Die Provinzial-Verwaltung hat die Ausführung
 der in dieser Verordnung enthaltenen Bestimmungen
 zu übernehmen.

Die Provinzial-Verwaltung hat die Ausführung
 der in dieser Verordnung enthaltenen Bestimmungen
 zu übernehmen.
 (4) Diese Verordnung tritt in Kraft
 am 1. April 1875.
 Die Provinzial-Verwaltung hat die Ausführung
 der in dieser Verordnung enthaltenen Bestimmungen
 zu übernehmen.
 (5) Diese Verordnung tritt in Kraft
 am 1. April 1875.
 Die Provinzial-Verwaltung hat die Ausführung
 der in dieser Verordnung enthaltenen Bestimmungen
 zu übernehmen.